

Logistika účelovo realizovaných procesov OPČ

Anotácia: Autor v štúdiu na základe čiastkových výsledkov z výskumu poukazuje na význam budovania logistiky účelovej realizácie procesov operatívno-pátracej činnosti. Táto kategória bola skúmaná ako konkrétna koncepcia zabezpečujúca účinnú a efektívnu realizáciu týchto procesov a tiež racionalizačný nástroj ich rozvoja.

Kľúčové slová: policajné konanie, policajné vedy, policajné teórie, logistika procesov operatívno-pátracej činnosti, prvky logistiky – taktika a metódy operatívno-pátracej činnosti.

Úvod

Potreba poznávania policajnej praxe vychádza zo samotného filozofického chápania vzťahu teórie a praxe. Jeho vymedzenie je závislé nielen od filozofickej školy či filozofického prúdu, ktorý ho interpretuje, ale aj od toho, aké významné útvary a spojenia dominujú pri ich vymedzovaní. Pokiaľ sa v tomto poňatí vychádza z prvotnosti praxe a druhotnosti poznania, potom potreba vedeckých poznatkov v súčasnej policajnej praxi určuje, diktuje, limituje policajná prax samotná.

Zdrojom vývoja poznania v policajnej praxi a vývoja policajnej teórie je permanentné riešenie filozofického rozporu medzi policajnou teóriou a praxou, pričom policajná prax je určujúcou stránkou tejto rozpornej jednoty. Potrebu a oblasti vedeckého poznávania činnosti polície tak v konečnom dôsledku determinuje policajná prax.

Úlohou vedeckého poznávania súčasnej policajnej praxe je slúžiť jej samotnej. Pokiaľ má vedecké poznanie plniť túto úlohu, musí rezolútne eliminovať všetky prvky dogmatizmu alebo prakticismu stále sa ešte prejavujúcich u niektorých policajných „odborníkov“. Prakticismus i dogmatizmus deformujú dynamický vzťah medzi poznaním a praxou, teóriou a skúsenosťami a sú objektívne škodlivé nielen pre policajnú teóriu, ale predovšetkým pre policajnú prax samotnú.¹

Z výsledkov analýzy bezpečnostnej situácie Slovenskej republiky o. i. vyplýva, že sa zvýšila spoločenská závažnosť trestných činov. V jednotlivých znakoch, ktoré tvoria kriminálny obsah spôsobu páchania trestných činov, sú frekventovane registrované organizovanosť, agresívnosť, brutalita a čoraz častejšie prvky medzinárodného prepojenia. Táto situácia si vyžaduje hľadanie a realizáciu nových riešení, ktorých účinnosť je potvrdená dosiahnutými výstupmi s aplikovaného výskumu.

V súčasnosti nie je možné, aby policajná prax a vedeckí pracovníci nechali bez povšimnutia celý rad existujúcich kriminálnych, trestno-procesných a policajných problémov. Prax jednoznačne potvrdzuje, že pri riešení súčasnej bezpečnostnej situácie strnulosť, prehnaný konzervativizmus, neochota niečo meniť nie sú prípustné.

Predovšetkým z týchto dôvodov sa rozhodol kolektív riešiteľov (*medzinárodný tím*) skúmať stav a rozvoj operatívno-pátracej činnosti v systéme policajného konania (*d'alej len OPČ*). Prostredníctvom týchto vedeckých aktivít sa rozhodli participovať pri vytváraní teórií v systéme konštituovaných policajných vied. K uvedenému je možné dodať, že v súlade s teoretickými a praktickými potrebami obdobný aplikovaný výskum v Slovenskej republike (*ani v Českej Republike*) dosiaľ nebol realizovaný. V jeho priebehu realizátori museli prekonať celý rad problémov. Tie, bez ohľadu na úplnosť, vyplývajú predovšetkým z pomerne nedostatočného teoretického rozpracovania policajných vied a z absencie metodológie a metodiky operatívno-pátracej činnosti. Na elimináciu nežiaduceho pôsobenia

¹ ŠKROVÁNEK, J. K niektorým problémom vzťahu policajnej teórie a praxe. In *Policajná teória a prax* č. 1/2004, s. 81, 82.

týchto faktorov realizátori v procese aplikovaného výskumu museli zvoliť osobitné prístupy, mnohokrát kreatívne aplikovať adekvátne postupy pri plnení stanovených výskumných úloh.²

Predovšetkým preto, že tieto prístupy vykazujú znaky originality a pri plnení vytýčených cieľov v procese aplikovaného výskumu sa osvedčili, realizátori výskumu sa rozhodli ich vo forme štúdie charakterizovať.

1 Interdisciplinárne prístupy pri kreovaní policajných teórií v systéme policajných vied

Prax potvrdzuje, že zrýchľujúca sa dynamika spoločenského rozvoja vyvoláva nové policajné potreby, ktoré korešpondujú so spoločenskými (*občianskymi*). V týchto súvislostiach sú plnené funkcie právneho štátu a zabezpečovaná akceptácia princípov bezpečnosti, práva, demokracie a humanizmu.

Kreovanie policajných teórií musí korešpondovať so zmenami spoločenských procesov. Vytváranie ich inštrumentária (*pojmový systém, kategórie, teoretické modely, formy myslenia...*) musí byť spájané s explanáciou aj nových prístupov spájaných s vývojom a rozvojom procesov policajného konania, pre ktoré sú typické otvorenosť a možnosti spoločenskej kontroly pri ich účelovej realizácii. Z úloh, ktoré sú priamo, resp. sprostredkovane determinované bezpečnostnou situáciou, vyplýva, že samotný rozsah a mnohotvárnosť policajných teórií je v súčasnej dobe širokospektrálny. Do ich okruhu vstupujú stále nové témy a problémy. Pri budovaní ich systémov, aj zavádzaním „*umelých*“ prvkov, musia byť rešpektované vopred zdôvodnené ciele, sféry pôsobenia, štruktúra a taktika postupu.

Proces kreovania policajných teórií musí predstavovať systém. Je možné uviesť, že jeho projektovanie vykazuje relatívnu stálosť a uzavretosť. V procese kreovania policajných teórií do ich štrukturálneho obsahu nie sú prijímané ľubovoľné vstupy, ale iba tie, ktoré sú predvídané a s ktorými sa vopred počíta. Dá sa povedať, že interdisciplinárnosť koncepcií obohacuje pohľad na tieto teórie. Prejavuje sa to najmä vo vzťahu k širším základom *teórií kriminalistiky, kriminológie, práva, konštituovaných policajných a ďalších vied*, ktoré sú frekventovane využívané najmä v procese poznávania kriminálnych aktivít, eliminácie pôsobenia ich následkov a pod. V procese kreovania policajnej teórie v neobyčajnej miere do svojho základu implementujú akceptované poznanie a výskumné metódy z iných vedných disciplín.

Tieto skutočnosti je možné identifikovať a popísať z informačných tokov, napríklad analýzou citácií, ktoré sú využívané vo vedeckých publikáciách charakterizujúcich procesy policajného konania (*OPČ*) a opačne. V praktickej oblasti sa to premieta napríklad v rámci prípravy budúcich policajných manažérov (*právo, kriminalistika, kriminológia, sociológia, psychológia, pedagogika, ekonómia, informatika, riadenie, marketing a iné*). Dá sa povedať, že aplikácie intra- a interdisciplinárnych prístupov sú vhodné aj preto, lebo umožňujú formulovať princípy výstavby policajných teórií a výskumu, a to integráciou teoretických poznatkov z príbuzných vedných odborov. Pre kreovanie policajných teórií abstraktnosť a všeobecnosť výpovedí z iných vedných disciplín nie je východiskom, ale už výsledkom skúmania konkrétnych systémov (*dispozíciou poznania*), čo výrazne prispieva k zvyšovaniu jeho efektivity.

Z týchto konštatácií vyplýva, že spoločným menovateľom v systémoch týchto teórií je ich začlenenie vo vyššom systéme, ktorým sú konštituované policajné vedy.³

² Možnosti rozvoja operatívno-pátracej činnosti. Bratislava : Akadémia PZ, 2008 – 2012, signatúra Výsk. 145.

³ HULLOVÁ, M. Genéza a perspektívy novodobej policajnej vedy v Európe. In *Policajné vedy a policajné činnosti, Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie*, Bratislava : Akadémia PZ, 2008. s. 99 - 106.

V súvislosti s konštituovaním a rozvojom policajných vied je možné uviesť, že často diskutovanou otázkou je vymedzenie ich špecifického predmetu. Z výsledkov tejto diskusie je zrejmé, že vymedzenie tohto základného atribútu policajných vied je v súčasnosti zložitým teoretickým a praktickým problémom. Aplikovaným výskumom sme dospeli k záveru, že je to najmä preto, lebo odborníci sa nemôžu zhodnúť na identite teoretických a praktických potrieb. Ak by sme sa teda pokúsili určitým spôsobom zhrnúť doterajšiu diskusiu tak, ako chápeme jej výsledky a smerovanie, potom **policajné vedy** možno vymedziť ako vznikajúci **systém vedeckých poznatkov o policajnej realite**.

Policajná realita je každá objektívne vyskytujúca sa skutočnosť v ľudskej spoločnosti, v ktorej sú realizované procesy policajného konania a vytvára sa a funguje ich logistika.

Positívne je, že policajné vedy v súčasnosti už plnia dôležité teoretické a praktické funkcie. Je to evidentné z registrovanej zvýšenej úrovne účinnosti a efektivity **procesov policajného konania**.

Procesy policajného konania tvoria najmä situácie, v ktorých sú účelovo štruktúrované realizované metódy a prostriedky ich zabezpečenia (činnosti).

Aj napriek tomu, že to nie je „*expressis verbis*“ vyjadrené, z týchto úvah vyplýva, že úlohou policajných vied nie je len podpora policajnej praxe, ale aj hlboké poznanie a vysvetlenie policajnej reality.

Policajné vedy predstavujú systém poznania, ktorý sa na účel explanácie policajnej reality rozvíja v súlade so spoločenskými potrebami.

Policajné vedy (*vznikajúci systém vedeckých poznatkov*) si pre svoj ďalší rozvoj vytvárajú zodpovedajúcu metodológiu a metódy, špecifický jazyk a vedeckú obec. Základnú štruktúru systému policajných vied ako vedy vytvárajú **dve zložky – teória a výskum**.

Teoretická zložka policajných vied predstavuje systém poznatkov, ktoré prezentujú popis a explanáciu (*vedecké vysvetľovanie*) procesov a javov policajnej reality. **Výskumná zložka** poskytuje dáta a zdôvodnenie pre tento opis a explanáciu. Výskum je bádanie, skúmanie, v ktorom ide o poznanie dosiaľ nepoznaných skutočností na základe analýzy skutočností už známych. Výskum v policajných vedách je systematická tvorivá činnosť, ktorej cieľom je poznať príčiny a podmienky existencie konkrétnych prírodných a spoločenských javov. Vo svojej podstate je to vysokokvalifikovaná organizovaná odborná činnosť zameraná na získanie nových poznatkov (*základný výskum*), respektíve na objavovanie postupov, ktorými možno využiť teoretické poznatky v policajnej praxi (*aplikovaný výskum*).

Požiadavkou konštituovania policajných vied je, aby zložky ich teórie a výskumu boli vzájomne prepojené.

Z tejto poslednej interpretácie poznania je zrejmé, že v procese ich konštituovania sú registrované situácie, v ktorých uvedená synergia nefunguje. Tieto skutočnosti výrazne sťažujú akceptáciu systému policajných vied, a to tak v teoretickej, ako aj v praktickej rovine.⁴ Osobitne sa to týka účelového systémového členenia policajných vied na základe funkčných oblastí policajnej reality, predovšetkým **spoločenskej (regulačnej, ochrannej, donucovacej, výchovnej, vzdelávacej a pod.), poznávacej a organizačno-riadiacej**. Uvedené zdôrazňujeme, lebo sme nadobudli presvedčenie, že tieto entity je možné systémovo využiť pri eventuálnom vytváraní teórií vedných odborov v systéme policajných vied.

Iný pohľad na rozhodujúcu oblasť vedeckého poznávania policajnej reality možno prezentovať podľa základných hľadísk určujúcich postavenie, miesto a úlohy polície

⁴ ERNEKER, J., PORADA, V. a kol. *Poznávaní potrieb a transfer vedeckých poznatkov do policejní praxe*. Praha : PA ČR Praha, 2003, s. 83.

v spoločnosti. Podľa toho prístupu by obsah mal vychádzať z hľadiska spoločenského (*politického, občianskeho*), organizačného a z hľadiska bezpečnostného.⁵

Tieto úvahy vykazujú konkrétnu relevanciu, a to najmä vo vzťahu k účelovej diverzifikácii policajnej reality, ktorej prejavy je potrebné rešpektovať, a to najmä pri vytváraní teórií v systéme policajných vied. Je zrejmé, že tento permanentný proces rozvoja policajných vied je potrebné zosúladiť s identifikovanými teoretickými a praktickými potrebami.

Práve tieto skutočnosti vykazovali konkrétnu relevanciu pri systematickej činnosti v procese aplikovaného výskumu v cieľavedomom budovaní teórie policajného operatívneho poznania.⁶ Realizátori výskumu v obsahu týchto postupov používali niektoré termíny, ktoré nie sú policajnej terminológii obvyklé, ale bez nich nie je možné adekvátne reagovať na existujúce potreby praxe (*najmä pri vysvetľovaní jednotlivých kategórií, organizovaní a riadení procesov a pod.*). Je to tak preto, lebo pri skúmaní a vymedzovaní takých komplexných kategórií vymedzujúcich policajné konanie a OPČ býva takmer nemožné pokúšať sa o ich definíciu v skrátenej slovníkovej podobe, aj keď je to na niektoré účely potrebné. Jednou z týchto kategórií je „**logistika policajného konania**“.

Logistiku procesov policajného konania tvorí najmä zovšeobecnené vedecké poznanie vo forme legislatívy, metodík, systémov organizácie práce a riadenia, profesionálna príprava ich realizátorov (*policajtov*) V termíne „**logistika**“ sú subsumované všetky také teórie, modely, scenáre, predpisy a iné výtvary, ktoré nejakým spôsobom určujú alebo ovplyvňujú účelovú realizáciu procesov. Špecifickosť tejto kategórie, napríklad vo vzťahu k determinantom, vymedzujú realizačné možnosti ovplyvňovať ich pôsobenie v jednotlivých štádiách týchto procesov.

V účelovo realizovaných procesoch OPČ je ich logistika špecifická kategória (ontologická, gnozeologická). Sú to metódy, prostriedky, operácie a formy OPČ, výskum OPČ, vzdelávanie a príprava subjektov na realizáciu procesov OPČ a iné. V najširších súvislostiach je možné uviesť, že logistika je súčasťou stratégie rozvoja teórie a praxe OPČ. Z tohto dôvodu bola logistika skúmaná ako konkrétna koncepcia zabezpečujúca účinnú a efektívnu realizáciu procesov OPČ a tiež racionalizačný nástroj ich rozvoja.

2 Logistika v procesoch OPČ

Realizátori v procese aplikovaného výskumu svoju vedeckú pozornosť osobitne zamerali na hľadanie odpovedí na otázky: „*Čo konkrétne znamená uplatnenie logistiky v účelovo realizovaných procesoch OPČ?*“, „*Aké výhody alebo prínosy je možné registrovať pri uplatňovaní logistiky v procesoch OPČ?*“ Ako pri riešení iných otázok ani v tomto prípade na tieto pragmatické otázky v procese výskumu neboli nachádzané jednoduché odpovede. Je zrejmé, že je to tak preto, lebo výsledné odpovede nie je možné konfrontovať s inými odbornými názormi na funkciu a štruktúru tohto teoreticko-praktického inštrumentária (*viď rešeršová analýza*). Aj napriek tejto skutočnosti sa pri hľadaní odpovedí ukazuje ako vhodné poukázať na dva významové ukazovatele uplatnenia logistiky v procesoch OPČ.

V prvom rade je možné uviesť, že **logistika dáva do súladu vecnú, priestorovú, časovú a hodnotovú diferenciáciu potrieb zberu a spracovania informácií. Na jednej strane vedie ku kontrole nákladov, ktoré sú vynakladané pri vytváraní výstupného informačného produktu, a tak aj k zvýšeniu účinnosti a efektivity procesov OPČ.**

Z iného uhla pohľadu považujú realizátori výskumu za významné, že **logistika je nástrojom na získanie a udržanie si pozície procesov OPČ v systéme policajného**

⁵ ERNEKER, J., PORADA, V. a kol. *Poznávaní potrieb a transfer vedeckých poznatkov do policejní praxe*. Praha : PA ČR Praha, 2003, s. 12-13.

⁶ LISON, M. *Teória policajného operatívneho poznania*. Bratislava : Akadémia PZ, 2012, 211 s.

konania. Je to tak preto, lebo ich realizácia je spájaná s poskytovaním potrebných služieb.

Výsledky výskumu potvrdzujú, že uplatňovaním logistiky v procesoch OPČ je dosahovaná vyššia výkonnosť, a to nielen pri ich realizácii, ale aj v celostnom systéme policajného konania. Logistika prináša zvýšenie operatívosti, kreatívnosti (*pružnosti a prispôsobivosti*) predovšetkým v zmenených podmienkach pri plnení operatívnych a iných policajných úloh. Ide napríklad o pružnosť a reakcie na zmeny v bezpečnostnej a operatívnej situácii. **Zjednodušené povedané, činnosť operatívnych pracovníkov sa nezačína na „zelenej lúke“.**

V každom prípade výsledky výskumu potvrdzujú (*kauzálne analýzy, riadené rozhovory a iné výskumné techniky*), že využitie logistiky vyvolávajú potreby, ktoré súvisia s realizáciou procesov OPČ. Medzi nimi majú osobitné miesto:

- ✓ operatívnosť a flexibilita v personálnej a informačnej kapacite a špecializácii pri realizácii procesov OPČ,
- ✓ kombinačná možnosť pri využívaní informácií v systéme realizácie procesov OPČ a policajného konania,
- ✓ použiteľnosť prostriedkov OPČ a aplikovateľnosť metód OPČ,
- ✓ realizácia operatívnych operácií a foriem OPČ,
- ✓ termínová informačná disponibilita, prípadne okamžitá prístupnosť (*využitelnosť*) k potrebným informáciám,
- ✓ možnosť rozvoja teórie a praxe OPČ.

Aj napriek tomuto overenému poznaniu sú v praxi pri saturácii týchto potrieb registrované rezervy. Tie vyplývajú **z nedocenenia (*podceňovania, neuvedomenia*) možností, ktoré vyplývajú z realizácie procesov OPČ – z dosiahnutého informačného produktu konkrétnym adresátom.** K uvedenému je možné dodať, že zvláštnu požiadavku v oblasti rozvoja logistiky pre potreby účelovej realizácie procesov OPČ predstavuje vytváranie (*budovanie*) informačných a komunikačných sietí. Konkrétne sa to týka bezprostredného spojenia tokov informácií medzi realizujúcimi subjektmi, ako aj realizujúcimi subjektmi a adresátmi informačných výstupov z procesov OPČ. Na túto skutočnosť poukazujú aj iní odborníci, ktorí registrujú rezervy pri účelovej realizácii procesov policajného konania, osobitne ak ich aktérmi sú koordinujúce subjekty.⁷

Analógiou tohto poznania je možné konštatovať, že dominantný účel vytvárania a využívania logistiky na účelovú realizáciu procesov OPČ je spájaný spravidla so zvyšovaním alebo optimalizáciou výkonnosti policajného konania. To sa odráža predovšetkým v:

- ✓ kvalite informačného produktu,
- ✓ cene za informačný produkt,
- ✓ dodávateľskom servise,
- ✓ zvýšení policajnej flexibility pri prispôbení sa podmienkam v oblasti účelového kriminálno-policajného poznania,
- ✓ vo vylúčení konfliktov medzi jednotlivými subjektmi operatívnej zložky polície.

Z uvedeného vyplýva, že v praxi je potrebné rozvíjať základné prvky logistiky procesov OPČ, osobitne všetky také teórie, modely, plány, scenáre a predpisy a iné teoretické a praktické výtvary, ktoré tieto procesy určitým spôsobom určujú alebo ovplyvňujú. Pri tejto činnosti je potrebné akceptovať, že **logistika predstavuje súhrn všetkých špecifických**

⁷ BARIČIČOVÁ, E. Analýza determinantov riadenia policajnej organizácie. In *Policajná teória a prax*, ročník XIX. č. 1/2011, s. 18.

poznávacích policajných možností z právneho, organizačného a taktického hľadiska. Z týchto dôvodov musí vytvárať predpoklady na kvalitatívnu premenu informačnej potreby, ktorá vyvoláva účelovú realizáciu procesov OPČ, na požadovaný informačný výstup.

Rešpektujúc uvedené, realizátori v priebehu aplikovaného výskumu skúmali a hodnotili:

- ✓ **disponibilitu logistiky**, vyplýva z charakteru realizácie procesov OPČ, (*operatívni pracovníci musia mať k dispozícii kompetencie, na ktoré sú kladené osobitné (špecifické), a to najmä právne, morálne, etické a profesionálne požiadavky – právne, personálne, materiálne, časové ... dispozície a ich rozvoj*),
- ✓ **interdisciplinárnosť a integráciu logistiky do procesov OPČ**, ktoré sa týkajú najmä taktickej a technicko-organizačnej kombinácie pri práci s informáciami, ktorá je realizovaná pomocou štandardizácie a normalizácie postupov (*taktika, metodológia a metodika*) na národnej a medzinárodnej úrovni, (*informácie a informačné produkty procesov OPČ môžu byť spracované a adresované a použité v systéme policajného konania, ako aj mimo tohto systému – diferencovaná potreba zabezpečená aj individualizovanou realizáciou*),
- ✓ **spoľahlivosť logistiky**, ktorá sa vzťahuje na intencionálne obsahové a časové spracovanie a poskytovanie informačných produktov vo vzťahu k účelu realizácie procesov OPČ,
- ✓ **adresnosť a špecializáciu logistiky**, ktorá je prepojená na rozvoj teórie a praxe OPČ,
- ✓ **kontrolovateľnosť logistiky**, ktorá súvisí s účinnou a efektívnou realizáciou procesov OPČ, na ktoré sú kladené vysoké kvalitatívne a kvantitatívne nároky preto, aby boli optimalizované informačné toky, ktoré vznikajú pri zbere, spracovaní a adresnom poskytovaní informácií.

Na základe výsledkov skúmania a analýzy týchto problémov v procese aplikovaného výskumu bolo potvrdené, že logistika je kategória, ktorá môže existovať a fungovať aj mimo realizácie procesov OPČ. Z týchto dôvodov realizujúce subjekty, ktoré chcú integrovať logistiku do procesov OPČ, potrebujú akceptovať predovšetkým:

- ✓ **identifikované potreby** vo vzťahu k realizácii procesov OPČ – existujúce, predpokladané (*prognózované*),
- ✓ **požiadavky realizácie procesov OPČ** – individuálne sa vyrovnat' najmä s logistickými požiadavkami konkrétnych adresátov, (*potreba identity svojich problémov a problémov adresáta, to vyžaduje zmysluplný vzťah k adresátovi a vlastnej kompetenčnej pozícii*),
- ✓ **schopnosť prispôbenia sa** – prispôbiť svoju ponuku potrebám adresáta cez integrované informačné výstupy, individuálnou (*špecifickou*) cestou analýzy potrieb (*dosahované informačné výstupy je potrebné kriticky preskúmať a v prípade potreby upraviť*),
- ✓ **flexibilitu prispôbenia sa** – v krátkej lehote dokázať individuálne reagovať na nové požiadavky a služby,
- ✓ **efektívnu štruktúru organizácie a riadenia** – a to aj organizačné opatrenia na ponuku a vykonávanie integrovaných informačných výstupov (*tvorenie tímov*,

vyškolenie a ďalšie vzdelávanie rovnako ako motivácia spolupracovníkov na všetkých úrovniach a príslušné vybavenie informačnou technikou a pod.),

- ✓ vytváranie informačných sietí a stanovenie podmienok na poskytovanie informácií (národných, medzinárodných),
- ✓ inovačné a finančné zaistenie investícií do realizácie a rozvoja procesov OPČ a informačných systémov (poskytovanie know-how spolupracovníkom, informačných technológií),
- ✓ špecializáciu z hľadiska operatívnych subjektov na jednej strane a poskytovaných služieb na druhej strane (výkonový profil),
- ✓ ponuku v pozícii servisného pracovníka,
- ✓ pripravenosť na kooperáciu, na prevzatie marketingových logistických funkcií.

V policajnej praxi sú osobitné rezervy zisťované v **marketingu**. V danej súvislosti si prax neuvedomuje, že marketing aplikovaný v súvislosti s realizáciou procesov OPČ je zvlášť potrebný. Jednotlivé operatívne zložky polície (*subjekty realizujúce procesy OPČ*) – nech sú akokoľvek veľké – budú sotva zodpovedať mnohotvárnosti požadovaných výkonov s optimálnou skladbou logistických postupov, ak nemajú definovanú konkrétnu zodpovednosť. Preto sa musia stále viac špecializovať na určité čiastkové služby, ktoré musia byť koordinované v mnohotvárných formách v systéme realizovaného procesu OPČ a policajného konania. Týmto spôsobom majú tieto zložky šancu zaistiť si svoju flexibilitu, miesto pri plnení konkrétnych operatívnych úloh v systéme účelovej realizácie procesov OPČ a policajného konania.

Z praktických skúseností vyplýva, že adresáti dávajú často prednosť operatívnym subjektom, ktoré majú prehľadnú organizačnú štruktúru a môžu splniť vysoké požiadavky na kvalitu a flexibilitu informačných produktov orientovaných na splnenie svojich potrieb. **Stratégie logistiky operatívnych subjektov s adresátmi musia byť vzájomne spojené.** Potreby adresátov a účelová realizácia procesov OPČ sú integrálnou súčasťou logistickej stratégie. Realizujúce subjekty musia chápať úlohu poznania v rámci celkového systému práce adresáta a dokázať sa zaradiť do tohto systému. Adresáti tiež musia chápať, ako im tieto subjekty pomáhajú uspokojovať potreby pri súčasnom dosiahnutí požadovaného výsledku a efektu. Efekty získané z logistiky sa musia primeranou mierou rozdeliť medzi operatívnych pracovníkov a adresátov. Tento prvok je nutne uplatniť aj pri určovaní hodnoty poznania z procesov OPČ, ktoré sú realizované v logistickom systéme.

Vzhľadom na to, že logistika procesov OPČ pozostáva z viacerých samostatných súborov prvkov, realizátori v procese výskumu využili tzv. výberovú právomoc, ktorá súvisí so slobodou rozhodovania pri plnení vedeckých úloh. Systémovo skúmali nasledujúce prvky logistiky:

- právnú reguláciu realizácie procesov OPČ,
- organizáciu a riadenie procesov OPČ
- taktiku realizácie procesov OPČ,
- obsahovú štruktúru procesov OPČ – metódy OPČ, prostriedky OPČ, operácie OPČ, formy OPČ,
- odbornú prípravu a vzdelávanie operatívnych pracovníkov,
- výskum realizácie procesov OPČ.

Tieto súbory prvkov logistiky vo vzťahu k explanácii procesov OPČ boli skúmané z hľadiska ich všeobecnej a špecifickej platnosti. Z nadobudnutého poznania (*kauzálna analýza*) je zrejmé, že integrácia týchto logistických prvkov do jednotného celku nie je

ľubovoľná. Je podmienená zhodnosťou účelu, spoločného cieľa, úloh a špecifických opatrení a úkonov, v ktorých sa realizujú procesy OPČ a policajné konanie. Túto zhodu, osobitne vo vzťahu k významu logistiky pre účelovú realizáciu procesov OPČ, je možné ilustratívne vyjadriť napríklad poznáním, ktoré sme nadobudli v procese aplikovaného výskumu, ktorého objektom bola taktika a metódy OPČ (*nami vybrané prvky*).

3 Taktika realizácie procesov OPČ – prvok logistiky

Taktika realizácie procesov OPČ je vždy o cieľoch. Z výskumu je zrejmé (*kauzálne analýzy*), že voľba taktiky závisí predovšetkým od realizátora procesov (*d'alej len operatívny pracovník*), pretože on ju vytvára a pri dosahovaní vytýčených cieľov presadzuje. V týchto intenciách je možné konštatovať, že voľba a presadzovanie taktiky pri účelovej realizácii procesov OPČ je závislá od úrovne jeho spôsobilosti a schopnosti realizovať a prakticky aplikovať svoje dispozície do sféry plnenia úloh.

Z hľadiska akéhosi pokusu o systémovú štrukturalizáciu logistiky je práve taktika realizácie procesov OPČ právom považovaná za jeden z najdominantnejších systémových prvkov (*potvrdili to aj oslovení respondenti v procese riadeného rozhovoru*). Úspešnú realizáciu procesov OPČ predurčuje akceptovaná taktika, ktorá sa navonok prezentuje dosiahnutým **výstupom – výsledkami a efektmi**. Zovšeobecnením informácií, ktoré boli uvádzané oslovenými respondentmi, je možné uviesť, že **taktické odporúčania sú návodom vhodného a operatívnej situácii zodpovedajúceho správania operatívnych pracovníkov pri plnení jednotlivých operatívnych úloh v procese OPČ**. Taktika operatívnym pracovníkom má zaistiť efektívny postup pri realizácii opatrení a úkonov OPČ, ich nerušený priebeh so zameraním na dosiahnutie vytýčených cieľov. Predpokladom úspešnej aplikácie taktiky je poznanie operatívnej úlohy a znalosť a vhodné uplatňovanie metód, ktorými je možné dosiahnuť sledované ciele v týchto procesoch. Pri aplikácii taktických odporúčaní je však potrebné prihliadať na individuálne zvláštnosti, ktoré vyplývajú z existujúcej operatívnej situácie.

Z praktických skúseností (*oslovených respondentov, kauzálne analýzy*) vyplýva, že základným predpokladom účinnej a efektívnej realizácie procesov OPČ je komplexné, iniciatívne (*aktívne*), cieľavedomé, systematické poznávanie, ktorého obsahom je práca s informáciami (*napríklad kriminálno-policajné poznanie, zistenie informácií a dôkazov o kriminálnych aktivitách*).

Oslovení respondenti uvádzané predpoklady označili za **základné zásady taktiky** pri účelovej realizácii procesov OPČ. Podľa ich názoru:

Komplexné plnenie úloh znamená, že boj s kriminalitou je v policajnej organizácii nedeliteľný (*v plnom rozsahu to platí aj pre odhaľovanie kriminality*). Špecialisti musia slúžiť celku – všetkým. V polícii nie je žiadna elita – žiadne kastovanie polície a kastovanie boja s kriminalitou, sú len iné úlohy v tomto boji, ktoré sú z hľadiska ich významu rovnako dôležité. Procesy OPČ sú eminentná súčasť systému kriminálno-policajného poznania, resp. policajného konania.

Aj napriek tejto axiomatickej platnosti táto zásada v praxi nie je na požadovanej úrovni akceptovaná.

Adresné plnenie operatívnych úloh vyplýva z analýzy operatívnej situácie a identity potrieb. Touto zásadou sú vyjadrené potreby a možnosti realizácie procesov OPČ. Osobitne je zvýraznená potreba akceptácie princípu subsidiarity pri ich aplikácii.⁸

⁸ HULLOVÁ, M. Využitie analýzy v procese odhaľovania korupcie. In *Kriminálne a spravodajské analýzy v Policajnom zbere : Zborník*. Bratislava : Akadémia PZ, 2010. - s. 73 - 83.

Žiaľ, ani v tomto prípade táto požiadavka nie je na požadovanej úrovni akceptovaná. Napríklad v praxi sú registrované prípady (*situácie*), ktoré nemali byť riešené realizáciou OPČ a opačne.

Iniciatívne (aktívne) plnenie úloh znamená samostatne výkonne, tvorivo konať, dávať podnety, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní – zabezpečená neodvratnosť trestného postihu za spáchaný trestný čin.

Aj napriek možnému určitému spochybneniu akceptácie tejto zásady realizátori v procese výskumu zistili, že operatívni pracovníci sa chcú presadiť. Žiaľ, mnohokrát sú zavalení úlohami, ktoré nie sú kompetentní plniť (*jednoznačný súhlas oslovených respondentov*).

Cieľavedomé je potrebné vnímať ako konkrétne, orientované na objekty, v ktorých môže dôjsť alebo došlo k páchaniu trestných činov, resp. na subjekty, ktoré môžu byť potenciálnymi subjektmi trestnej činnosti. **Systematický prístup** k plneniu úloh je potrebné chápať ako sústavné, plánovité riešenie daného problému, v presne definovanej štruktúre, v ktorej čiastkové úlohy vymedzeným spôsobom medzi sebou súvisia.

Z kauzálnych analýz je zrejmé, že ani tieto zásady pri presadzovaní taktiky v realizácii procesov OPČ nie sú mnohokrát akceptované. Realizátori výskumu nadobudli presvedčenie, že táto skutočnosť je ovplyvnená aj personálnou nestabilitou jednotlivých subjektov policajných operatívnych zložiek (*počnúc najvyššími manažérskymi pozíciami ... až po operatívneho pracovníka na úrade kriminálnej polície OR PZ*).

Zákonnosť – táto zásada vyplýva z konštatovania, že plnením týchto úloh sú poverení príslušníci polície. Tí môžu činnosť vykonávať len v súlade so zákonom a v rozsahu vymedzenom zákonom.

Pozitívom je, že v hodnotenom období nebol zaregistrovaný prípad porušenia zákona spojený s účelovou realizáciou procesov OPČ.

Štruktúrovanosť postupov je významným atribútom taktiky, ovplyvňuje úspešnú aplikáciu konkrétneho konania. Z taktického hľadiska ide najmä o to, že konkrétne metódy a prostriedky nemôžu byť aplikované ľubovoľne, spontánne. Aby sa ich aplikáciou dosiahol sledovaný cieľ, musí celý postup ich realizácie vykazovať systémový charakter.

Z výsledkov kauzálnych analýz je zrejmé, že v úspešne realizovaných procesoch OPČ je táto zásada akceptovaná. Konkrétne účelovo realizované procesy sú takticky pripravené a v súlade so spracovaným plánom aj realizované (*príprava, rozhodnutie, vykonanie, využitie, hodnotenie*). Iný stav je možné zistiť v prípadoch, ktoré sú operatívnymi pracovníkmi realizované len „ako keby“, bez prípravy, náhodne, rutínérsky a pod.

Aj pri skúmaní taktiky – tohto logistického prvku – je zistené, že úspech v procesoch OPČ je dosahovaný, ak sú tieto procesy správne organizované (*súčasť kontrola*), ak sú tieto procesy realizované odborne zdatnými pracovníkmi, ktorí vedia, čo chcú, a ako to môžu zodpovedne splniť.

Metódy OPČ – prvok logistiky

Metóda je v najširšom zmysle slova určitý postup, cesta, spôsob, pomocou ktorého človek niečo poznáva, niečo dosiahne alebo vyrobí.

V procese výskumu bolo zistené, že v realizovaných procesoch OPČ – pri získavaní (*získovaní*), odhaľovaní, skúmaní, identifikovaní, interpretovaní a spracovaní informácií – sú aplikované rôzne druhy metód. Účelom ich aplikácie je poznanie objektov, ktoré majú materiálny alebo sociálny charakter, a vytvorenie predpokladov na ovplyvnenie ich správania. Len okrajovo sa pri plnení operatívnych úloh využívajú aj iné ako poznávacie metódy (v

danom prípade nie je možné ich považovať za metódy OPČ). Aj napriek tomu, že zložitosť týchto metód je rôzna, všeobecne je možné povedať, že spravidla ide o metódy vyznačujúce sa vysokým stupňom komplexnosti. Jednotlivé metódy aplikované v procesoch OPČ sú systémom metodických, taktických a technických postupov, prostriedkov a operácií. Sú v nich integrované poznatky získané jednotlivými postupmi, prostriedkami a operáciami, ktoré boli využité pri účelovom poznávaní konkrétnych objektov.

Metódy v OPČ predstavujú určitý systém krokov obsahujúci vytvorené postupy, techniky, prostriedky a operácie, ktorými sú účelovo poznávané relevantné skutočnosti v procesoch OPČ.

Realizátori výskumu zistili (*historické skúmanie nariadení o OPČ*), že značný vplyv na štrukturalizáciu a obsah metód OPČ ako celku (*alebo ich etáp*) má rozvoj interdisciplinárneho poznania (*uvedené skutočnosti potvrdzujú aj analýzy publikovaných informácií v odborných periodikách*). Toto poznanie je potrebné vo vhodnej podobe implementovať do danej štruktúry metód (*napríklad v súčasnosti to platí pre vedné disciplíny – informatika, kriminalistika, psychológia a iné*). Z tohto základu, ako aj zo systematickej analýzy praxe sú do procesov OPČ zavádzané jednotlivé alebo celé skupiny postupov. Tie sa týkajú buď už existujúcich metód, alebo môžu cielene prerastať do tvorby nových metód v ich systéme (*viď analýza podzákonných interných noriem, ktoré upravujú možnosti aplikácie OPČ – od roku 1972 – 2005*).

Z úspešne realizovaných prípadov je zrejmé, že aplikácia určitej metódy v procese OPČ závisí od toho, do akej miery jej obsah zodpovedá sledovaným zámerom, pretože otázky „čo skúmať“ a „prečo skúmať“ sú neoddeliteľné od otázky „ako skúmať“, teda akú metódu použiť. V danej súvislosti je vhodné zdôrazniť, že aplikácia metód v procesoch OPČ je spojená s vážnymi spoločenskými dôsledkami (*záonné zásahy do práv a slobôd občanov*). Z uvedených dôvodov tieto metódy musia spĺňať celý rad veľmi náročných požiadaviek. Určité pochybenie čo i len v jednej z nich sa môže negatívne prejaviť v akceptácii dosiahnutého informačného výstupu. Z pohľadu ich štrukturalizácie niektoré požiadavky týkajúce sa metód, ktoré sú aplikované v procesoch OPČ, majú všeobecný metodologický charakter a sú platné aj pre metódy využívané v iných oblastiach ľudskej činnosti. Niektoré sú špecifické a vyplývajú zo zvláštností procesov OPČ a podmienok (*situácií*), v ktorých sú realizované. Odborníci, ktorí sú zodpovední za aplikáciu metód OPČ, prvú skupinu týchto požiadaviek interdisciplinárne preberajú, pretože sú charakterizované vo všeobecnej metodológii poznávania. Osobitne však skúmajú a posudzujú požiadavky na metódy, ktoré majú vo vzťahu k realizácii procesov OPČ špecifický charakter. Akceptáciou týchto požiadaviek boli a sú nachádzané nové postupy pri dosahovaní konkrétnych cieľov (*viď genéza vývoja nariadení a metodík o OPČ*). Je to tak preto, lebo tieto metódy vznikli (*a vznikajú*) v procesoch realizácie tejto špecifickej činnosti a prispievajú k ich konkretizácii. Pre túto činnosť sú typické a aj najfrekvencovanejšie využívané práve pri plnení operatívnych úloh. V inštrumentáriu OPČ tvoria relatívne samostatnú metodologickú kategóriu. Štruktúru tejto kategórie tvoria **metódy OPČ**, ktoré je na základe návrhu realizátorov výskumu vhodné klasifikovať z ich aplikačného hľadiska na:

- **podporné metódy OPČ** (*realizátori konštatujú, že v nariadení MV SR je používané nesprávne a nepresné označenie „základné“ metódy OPČ*)
- **systémové (štruktúrované) metódy OPČ** (*realizátori konštatujú, že v nariadení MV SR je používané nesprávne a nepresné označenie „ďalšie“, resp. „špecifické“ metódy OPČ*).

Realizátori výskumu sú si vedomí, že celkom prirodzene túto štruktúralnu klasifikáciu metód OPČ nemôže prax (*ani teória*) považovať za vyčerpanú a uzavretú. Rovnako ani

uvádzanie jednotlivých metód na príslušných pozíciách v základnej štruktúre tejto klasifikácie nemá prioritnú povahu ani iný logický aspekt. Ich zaradenie a klasifikácia majú výslovne praktickú povahu. V tomto kontexte treba aj každú z uvedených metód považovať v systéme ich aplikačnej potreby za samostatný poznávací prvok – fenomén, vždy s ohľadom na ciele, účelnosť jeho použitia, výsledky vyhodnotenia situácie a pod. V praxi a teórii tvorba a aktualizácia metód OPČ musí vychádzať predovšetkým z osobitosti procesu účelového poznávania určených objektov, napríklad kriminálnych aktivít a zákonitostí ich determinácie a opakovateľnosti tak, ako bolo už uvedené.

Spoločným znakom metód OPČ je ich poznávací charakter – sú aplikované s cieľom špecifického kriminálno-polícijného poznávania, a to účelovou realizáciou procesov OPČ.

Pri skúmaní tzv. **podporných metód** OPČ je možné zistiť, že ich špecifikom je ich všestranné využitie, a to tak z hľadiska subjektov poznávania, ako aj ich cieľovej fragmentárnej aplikácie pri plnení určených operatívnych úloh. V procesoch OPČ tieto znaky pri aplikácii vykazujú tieto metódy:

- *operatívne vyhľadávanie, operatívne vyťažovanie osôb, operatívna prehliadka, operatívna rekognoskácia, operatívne vyšetrovanie a preverovanie.*

Druhú skupinu špecifických metód procesov OPČ tvoria tzv. **systémové (štruktúrované) metódy**, t. j. metódy tvorby a využívania určitých zoskupení systémov. Zoskupenia systémov vytvárajú hierarchicky (*štruktúralne*) usporiadané prvky plánovania a realizácie operatívnych úkonov, napríklad v súvislosti s použitím konkrétnych prostriedkov OPČ a pod. Tieto znaky pri ich aplikácii v procesoch OPČ vykazujú:

- *modelovanie v procesoch OPČ, operatívne verzie, preverka alibi v procesoch OPČ, kriminálna analýza v procesoch OPČ, objektová identifikácia a identifikácia systémov v procesoch OPČ.*

Z výsledkov výskumu je zrejmé, že tieto metódy sú aplikované v procesoch OPČ pomerne frekventovane, avšak ich samotnú podstatu si operatívni pracovníci osobitne nevysvetľujú (*a neuvedomujú*). Aj napriek tomu systémové metódy OPČ sú metódy voľby a získania východiskovej informácie nevyhnutnej pre vytvorenie štruktúry, určenia spôsobu rozvíjania štruktúry a spôsobu ich využívania v realizovaných procesoch OPČ. Zdroje východiskových informácií sú výsledkom analýz situácie, potrieb, cieľov, ktoré môžu byť dosiahnuté realizáciou polícijného poznania a samotných postupov, ktorými je možné dosiahnuť stanovené ciele.

Z uvedeného vyplýva, že pri aplikácii metód OPČ operatívni pracovníci akceptujú celý rad špecifických zásad. V prvom rade je možné uviesť, že pri aplikácii metód OPČ akceptujú zásady, na ktorých je vybudovaná činnosť orgánov štátnej správy, ktoré sa podieľajú na polícijnom konaní. Všeobecné princípy výstavby a konanie týchto špeciálnych orgánov sa premietajú aj do metodologických postulátov, ktoré tvoria základné princípy pri tvorbe a aplikácii metód OPČ. Takýmito všeobecnými princípmi sú humanizmus, demokratizmus, zapojenie občanov do tejto činnosti, právny a policajno-poznávací charakter procesov OPČ a pod. Metodologický základ týchto požiadaviek je dominantne zdôvodnený v teórii štátu a práva.

V druhom rade je možné uviesť, že pri aplikácii metód OPČ akceptujú zásady, ktoré prispievajú k zvýšeniu úrovne poznania o poznávanom objekte, a to v konkrétne a účelovo realizovanom procese (OPČ).

Zovšeobecnením poznania z operatívnej praxe je možné uviesť, že k splneniu tohto cieľa prispievajú **zásady aktívnosti, rýchlosti, objektívnosti a komplexnosti a prípustnosti**.

Zásada aktívnosti

Operatívni pracovníci pri aplikácii metód OPČ konajú z úradnej povinnosti. Pri plnení delegovaných úloh nevyčkávajú pasívne na podnety zvonka, ale predovšetkým operatívne, ofenzívne vyhľadávajú aj latentné fakty (*informácie*). Napríklad informácie, ktoré nasvedčujú, že určitý subjekt sa pripravuje, pácha, resp. spáchal trestný čin, vyvoláva adekvátne reakcie pri nachádzaní cesty k zabezpečeniu neodvratnosti trestného postihu a pod.

Zásada rýchlosti

Táto zásada je charakteristická pre aplikáciu metód OPČ. Bezprostredne vyplýva aj z ich samotného názvu. Napríklad čím rýchlejšie sú zistené a zaistené informácie o pripravovanej kriminálnej aktivite, tým rýchlejšie sú vytvorené aj predpoklady na plnenie preventívnej funkcie (*doba a jej vzťah k informáciám a pod.*).

Zásada objektívnosti a komplexnosti

V praxi sa zásada objektívnosti presadzuje predovšetkým požiadavkou, aby aplikácia metód nebola žiadnym spôsobom svojvoľne začatá, aby bola nestranná a pod. Vo vzťahu k podozrivému (*obvinenému*) subjektu trestného činu operatívni pracovníci akceptujú tak usvedčujúce, ako aj poľahčujúce okolnosti. Uvedomujú si, že je neprípustné akékoľvek vonkajšie ovplyvňovanie pri ich nestrannom relevantnom poznávaní. Toto však neobmedzuje výkon kontroly činnosti operatívnych pracovníkov.

Zásada prípustnosti

Metódy OPČ v neposlednom rade pomáhajú pri upevňovaní režimu zákonnosti. Komplexne, ale aj individuálne sú aplikované v zmysle a v rozsahu, ktorý je stanovený zákonom. Na rozdiel od využívania prostriedkov OPČ ich právna regulácia je všeobecne zdôvodnená. Vyplýva z analógie výkladu právnych kompetencií určených orgánov štátnej správy (*operatívnych pracovníkov*) účelovo realizovať procesy OPČ pri plnení stanovených úloh. V danom prípade konkrétne zavádzanie metód do systému realizácie procesov OPČ a ich následné aplikovanie je zdôvodnené akceptáciou zásady prípustnosti. Z tejto zásady vyplýva, že len prípustné metódy je možné využiť pri plnení vytýčených cieľov. Osobitne sa to prejavuje pri tvorbe nariadení o OPČ a metodík o OPČ. V tejto súvislosti za prípustné metódy OPČ sú považované tie, ktoré spĺňajú tieto požiadavky:

- vychádzajú zo základných zásad právneho poriadku, rešpektujú ich podstatu, v najširšom zmysle slova filozofiu právneho poriadku,
- pokiaľ zákonodarca zvažuje, či upraví určitú metódu, ktorú je možné využiť v procesoch OPČ, v právnej sa norme riadi zásadami normotvorby,
- slúžia na naplnenie účelu procesov OPČ (*poznávanie*),
- majú vedecký charakter (*citlivosť, špecifickosť, jednoduchosť, efektívnosť, validnosť, kontrolovateľnosť*) a pod.

Z uvedeného je zrejmé, že táto interpretácia metód OPČ je formulovaná v teoretických postulátoch. Je to preto, lebo zavádzanie metód do systému OPČ a ich následné aplikovanie je závislé od konkrétneho stupňa historického poznania, od objektívnych sociálnych podmienok, od politickej vôle rešpektovať ich a pod. Preto konkrétna právna úprava v niektorých prípadoch nerešpektuje kritériá, ktoré do normotvorby vnáša teória.

V procese aplikovaného výskumu realizátori zistili, že v praxi pri zavádzaní metód nie sú akceptované niektoré teoretické postuláty, ktoré sú využívané pri explanácii jednotlivých prvkov systémov, ktoré vytvárajú účelovo realizované procesy OPČ. V prípade metód OPČ je to evidentné najmä z metodického pokynu (*nariadenie MV SR*), v ktorom sú výkladovo upravené možnosti aplikácie OPČ. Napríklad v praxi nie je zrejmé, čo je to operatívna operácia a metóda OPČ. Táto skutočnosť mimoriadne sťažuje samotné objektívne hodnotenie týchto aktivít v samotných procesoch OPČ.⁹

Záver

Tieto skutočnosti (*výrazné zásahy do práv a slobôd občana, odborná – personálna, ekonomická náročnosť spájané s účinnou a efektívnou realizáciou procesov OPČ*), ako keby samy, vyvolávajú potrebu adresne implementovať do ich systému účinné formy aplikačnej kontroly. Do úvahy prichádza napríklad priama zainteresovanosť prokuratúry (*forma súhlas*) pri rozhodovaní o účelovom realizovaní procesov OPČ, ako aj povinnosť informovať osoby o negatívnom výsledku, ktoré boli objektom operatívneho záujmu. Sme presvedčení, že týmito prístupmi sa zvýrazní význam logistiky pre potreby realizácie procesov OPČ.

Literatúra

- BARIČIČOVÁ, E. Analýza determinantov riadenia policajnej organizácie. In *Policajná teória a prax*, ročník XIX. č. 1/2011, s. 18.
- ERNEKER, J., PORADA, V. a kol. *Poznávání potřeb a transfer vědeckých poznatků do policejní praxe*. Praha : PA ČR Praha, 2003, s. 12-13, 83.
- HULLOVÁ, M. Genéza a perspektívy novodobej policajnej vedy v Európe. In *Policajné vedy a policajné činnosti, Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie*, Bratislava : Akadémia PZ, 2008. - s. 99 - 106.
- Hullová, M. Využitie analýzy v procese odhaľovania korupcie. In *Kriminálne a spravodajské analýzy v Policajnom zbore : Zborník*. Bratislava : Akadémia PZ, 2010. s. 78, 73-83.
- LISOŇ, M. *Teória policajného operatívneho poznania*. Bratislava : Akadémia PZ, 2012, 211 s.
- ŠKROVÁNEK, J. K niektorým problémom vzťahu policajnej teórie a praxe. In *Policajná teória a prax č. 1/2004*, s. 81, 82.
- Možnosti rozvoja operatívno-pátracej činnosti. Bratislava : Akadémia PZ, 2008 – 2012, signatúra Výsk. 145.

Key words: police proceedings, police sciences, police theories, logistics of the processes of the operative and searching activity, logistics elements - tactics and methods of the operative and searching activity.

Summary

⁹ HULLOVÁ, M. Využitie analýzy v procese odhaľovania korupcie. In *Kriminálne a spravodajské analýzy v Policajnom zbore : Zborník*. Bratislava : Akadémia PZ, 2010. s. 78.

In the study, the author informs professional public about the partial knowledge which was processed in applied research. Issues related to the development of the operative and searching activity in the system of the police proceedings were the object of this research.

The knowledge that has been processed in the process of applied research shows that it is necessary to develop the basic elements of the logistics of the processes of the operative and searching activity in policing. That means to develop specially all such theories, models, plans, scenarios and rules and other theoretical and practical creations that determine or influence these processes. It is necessary to accept the fact that logistics is the sum of all specific cognitive police possibilities from the legal, organizational and tactical point of view. Because of these reasons it must be able to create conditions for a qualitative transformation of the information need, which causes purposeful implementation of the operative and searching processes into the required information output. Logistics is one of the major factors which has influence on effective implementation of the operative and searching activity. It is ontological and gnoseological category. Because of this reason it is necessary to implement this category into methodological tools which define characteristics of the operative and searching activity as such.

*doc. Ing. Miroslav Lisoň, PhD.
Akadémia Policajného zboru v Bratislave
Katedra kriminálnej polície
e-mail: miroslav.lison@minv.sk*

Recenzenti: prof. Ing. Jozef Haládik, PhD., doc. PhDr. Marian Brzybohatý, PhD.